

Král Lávra - Nohavica, Jarek

(v orig. Eb + kapo I)

- D   A   D   A   Hmi
1. Byltě jednou jeden starý dobrý král,
Emi D   A   Emi   A
ale to je dávno, taky od Čech dál
G   A
troje moře, devatery hory
D   A
dělí ten kraj od české komory,
D   A   Hmi   Emi   A   D
kde on panoval, kde on panoval.
2. Jednu velkou slabost ten král dobrý měl,
že jest na holiče tuze zanevřel,
dal se holit jenom jednou v roce,
vlasy dlouhé na krku široce
nosil jak roj včel, nosil jak roj včel.
3. Horší ještě bylo - vždy na letnice
jak očistil holič královské líce,
čekala jej podivná odplata,
ne ve stříbře ale skrže kata
to šibenice, to šibenice.
4. Padl los, ach padl - letos Kukulín,
líce holil králi staré vdovy syn,
jak to stará vdova uslyšela,
omdlévala ustrašená celá,
ach můj Kukulín, ach můj Kukulín.
5. Jestliže ty králi dobré srdce máš,
jistě každoročně jednou blázníváš,
pro nic za nic pro královské vousy
kat člověka bez viny zardousí,
to jsi otec náš, to jsi otec náš?
6. Král se na ty řeči velmi zastyděl,
ale ještě více slitování měl,
nezlobil, se vzdychnul jen hluboko,
dobré srdce tisklo slzu v oko
zastavit velel, zastavit velel.
7. Přísahěj že smlčíš na věčné časy,
co jsi Kukulíne viděl pod vlasy,
pak se tobě neublíží v ničem
a ty budeš mým dvorním holičem
na věčné časy, na věčné časy.
8. Rád přísahal mladík a byl propuštěn
zvěstovati matce jak jest povýšen,
pak holíval ob den králi líce
a již žádný holič na letnice
nebyval věšen, nebyval věšen.
9. Husy štěbetají, tichá je labuť,
kdo chce tajnost smlčet, holičem nebuď,
holičovy vědomosti šhubou,
než je poví přenáramně hubou,

jazejček je rtuť, jazejček je rtuť.

10. Blíže u Viklova, na stoku dvou řek
stojí dutá vrba třetí lidský věk,
všeptal do ní v tiché noční době
své tajemství a ulevil sobě,
jiný nebyl lék, jiný nebyl lék.
11. Táhli hudci k bálu až pan Červíček
silným kvapem ztratil z basy kolíček
a když přišli k viklovskému brodu,
zpozoroval tu svou velkou škodu
na stoku dvou řek, na stoku dvou řek.
12. Tam u duté vrby s basou smutně stál,
půjdu-li ho hledat, promeškáme bál,
uříz z vrby větev na kolíček,
co způsobí o tom pan Červíček,
nic se nenadál, nic se nenadál.
13. Způsobil tam s basou králi čistou věc,
tam na bále spustil po strunách smyčec,
tu řve basa až všechno přehluší:
Král Lávra má dlouhé oslí uši,
král je ušatec, král je ušatec!